

[Ministeren for skatter og afgifter]

dragsretten. Det var de konservative, det var centrum-demokraterne, det var kristeligt folkeparti, og det var de radikale plus de to regeringspartier. Jeg nedsatte dengang et udvalg med et kommissorium, som de 6 partier selv havde været med til at udforme, hvorefter man skulle undersøge, hvordan disse løsninger kunne udformes.

Jeg må altså opfatte det sådan, når man nu er så interesseret i at grave i hinandens fortid – jeg har mødt det på nogle områder af og til ved de lovforslag, der har været fremsat – at så må jeg også have lov til at nævne fortiden for en række af de ordførere, der har været oppe og tale om rentefradragsordningen. Det synes jeg de skal huske. Men jeg forstår, at de siden da har fået en helt anden holdning til spørgsmålet, og det er da lovligt at forandre opfattelse i den givne situation – for der kan være andre situationer, hvor man måske har en anden opfattelse – at have en bestemt opfattelse af, hvordan problemerne netop på nuværende tidspunkt skal løses.

Må jeg sige, at jeg har nok lidt svært ved at forstå den argumentation og den voldsomme argumentation, der føres frem over for regeringens forslag om beskatningen af ejerboliger. Det vil jeg ikke gå langt ind på, for det bliver bare en gentagelse af det i morgen. Kun en enkelt ting vil jeg nævne. Det, der først og fremmest skiller opfattelsen hos en række af ordførerne her fra regeringens oplæg, er datoen den 8. december 1969. Jeg tror, det var hr. Hagen Hagensen, der sagde: vi vil ikke være med til nogen indkomstudjævning. Jeg kunne have lyst til at spørge hr. Hagen Hagensen: er det indkomstudjævning, hvis den ene af to personer, der har en ejerbolig – den ene er købt den 7. december 1969, den anden er købt den 10. december 1969, deres indtægt er lige stor – skal beskattes mere end den anden for at bo i en bolig, der er ensartet? Er det indkomstudjævning, eller er det en retfærdighedshandling, selv om det betyder, at den ene i den givne situation i øjeblikket vil få en større forhøjelse end den anden?

Jeg kunne også i denne forbindelse have lyst til at sige til hr. Erhard Jakobsen, der talte om, at der i 1973 – det var ved vurderingen i 1973, hr. Erhard Jakobsen – skete en stærk stigning i ejendomspriserne, i boligpriserne her i Københavnsområdet, at hr. Er-

hard Jakobsen vist helt har glemt, at det modsatte var tilfældet i 1977. Da var det ude i landet, den stærke stigning skete, mens den mindre stigning skete i Københavnsområdet. Når vi bruger ejendomsvurderingen som udgangspunkt, vil vi aldrig kunne undgå, at der bliver forskellige forhøjelser, fordi stignings-takten kan være forskellig af forskellige årsager, den kan endda være forskellig inden for begrænsede områder. Derfor synes jeg, hr. Erhard Jakobsen, at den argumentation, der i den givne situation bliver ført frem, måske ikke er så saglig, som den egentlig burde være. Jeg vil i hvert fald pege på, at det argument bør tages med i betragtning.

Fru Kirsten Jacobsen kunne ikke forstå, hvorfor man ikke kunne snakke om lejeværdien i 1981. Nu plejer fru Kirsten Jacobsen at være godt inde i de sager, som hun beskæftiger sig med, men jeg ved ikke, om fru Kirsten Jacobsen har overset, at der netop i lovforslaget er gjort rede for hvorfor. Det er, fordi man regner med, at den næste vurdering, altså den 17. alm. vurdering, kan bruges som udgangspunkt for beregning af lejeværdien i 1981. Det står i lovforslaget, og hvis fru Kirsten Jacobsen havde læst det, så havde hun kunnet give sig selv svaret på det, men da hun spurgte efter det heroppefra, så synes jeg lige, jeg ville nævne det.

Der er blevet spurgt, hvor langt man er med kontantvurderingerne. Der kan jeg sige – jeg tror, jeg tidligere har svaret på et spørgsmål herom i folketinget – at jeg regner med her først i februar måned at få en endelig beretning om det. Det, vi har ventet på, er et udvalg, som har siddet og gennemarbejdet problemerne med hensyn til, hvordan kontantvurderingen kunne tilrettelægges. Jeg forventer, at vi i løbet af få dage vil kunne få en tilbagemelding herom, og derved skulle man kunne afgive den betænkning, som i så fald skal danne baggrund for en lovgivning på dette område.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på nogle betragtninger over ejendomsskatternes fortræffelighed. Han var også inde på nogle betragtninger over, hvordan de sølle pensionister vil blive ramt af regeringens forslag. Uden jeg skal gå ind i en debat om ejendomsskatternes fortræffelighed, vil jeg gerne spørge, om det ikke vil genere hr. Bernhard Baunsgaard, hvis den pensionist, der ikke har nogen skat, får forhøjet sine ejendoms-